

USA, New York, på en eller anden måde var meget tillokkende, var en sympatisk fremstilling af et indvandrerland.

USA er et indvandrerland, et helt, helt andet land end Danmark, og jeg ønsker ikke, at Danmark skal være et indvandrerland, det har jeg aldrig lagt skjul på, men jeg brød mig bestemt ikke om, at statsministeren provokerede med et blik over til mig og sagde, at i USA var det ligegyldigt, hvilken farve man havde, fru Pia Kjærsgaard.

Det er efter min mening, må jeg sige til statsministeren, sådan noget, der provokerer også udeomkring i Danmark, det er noget, der sætter had i folk, og det er ganske urigtigt at forsøge at sætte den etiket på min person.

Statsministeren talte om, at konflikterne ikke måtte føres ind i Danmarks gader. Jamen de er ført ind i Danmarks gader, og de politikere, som er ansvarlige for den udlændingelov, vi har i dag, er dem, vi kan lægge skylden på, og ikke min ydmyge person, som her fra Folketingets talerstol den ene gang efter den anden har forsøgt at omtale de problemer, som jeg i allerhøjeste grad stadig væk vil have lov til at omtale også i en kommende valgkamp.

Jeg vil bestemt have min ret til at diskutere det, som danskerne ønsker skal diskuteres, og så er jeg bedøvende ligeglad med, om Socialdemokratiet på det her punkt er i konflikt med sig selv, og jeg er fuldstændig ligeglad med, om statsministeren får på hattepulden af Det Radikale Venstre, hvis han som regeringschef synes, at man skal debattere det her. Det er ikke mit problem, og jeg vil tillade mig i en valgkamp som på ethvert andet tidspunkt at diskutere det, som danskerne ønsker skal diskuteres.

Må jeg sige om citatet fra biskop Arendt, at det citat, som statsministeren læste op, var da fuldstændig rigtigt, men det citat, som jeg læste op, var også fuldstændig rigtigt – og sådan er der jo så meget.

Lad mig til slut, når jeg forholder mig til statsministeren, sige, at jeg bekymrer mig bestemt også om, hvad det her land skal blive til, som statsministeren sagde.

Må jeg så sige til Venstres formand, som hele tiden omtaler, at jeg har et skingert toneleje, at nå ja, hvis ikke det er værre, så går det jo nok. Altså hvis ikke man kan sige andet end et skingert toneleje, nu synes jeg, jeg har hørt på det et par gange, så går det jo nok alt sammen.

Jeg må tage meget stærk afstand fra det, som hr. Anders Fogh Rasmussen begyndte med, om

religionskrig mod islam osv., og jeg har redegjort for de citater, som jeg kom med fra Folketingets talerstol. Det har intet med religionskrig at gøre, men ja, det har noget at gøre med, at man vil bekæmpe islam, og det synes jeg at jeg er i min fulde ret til at gøre.

Jeg er sikker på, at den diskussion, som vi nok skal fortsætte med at have, nok også skal fortsætte, for det skal selvfølgelig være på danskernes betingelser, naturligvis skal det det, det er ikke på folketingspolitikeres, som i mange tilfælde føler jeg er så fjernt fra, hvad den menige dansker tænker. Jeg synes, det er et sølle og ynkeligt grundlag, der er blevet taget afstand på, men sådan er der jo så meget, når man gerne vil det hele.

Må jeg så sige til hr. Anders Fogh Rasmussen og såmænd også til hr. Bendt Bendtsen, at jeg kan erklære mig meget enig i de udtalelser, der er kommet igennem det seneste par uger, hvor denne her debat har været, som Venstres og De Konservatives ledere er kommet med. Jamen er det nu så galt?

Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt, at man forsøger at sætte folk op imod hinanden på det her grundlag. Hvis hr. Anders Fogh Rasmussen ikke fuldt og helt kunne bakke op om, hvad jeg sagde her i dag – det er helt i orden i en politisk debat – så vil jeg godt sige, at jeg bakkede fuldt op om hr. Anders Fogh Rasmussens tale. Jeg synes, det var velgørende, at han denne gang koncentrerede sig så meget om udlændingepolitikken. Det synes jeg slet, slet ikke han skal klandres for.

Lad mig bare give et klokkeklart løfte: Jeg agter ikke at holde bøtte, jeg agter ikke at bøje nakken, uanset hvor mange hug jeg så får fra Folketingets politikere. Det har jeg ikke lyst til. Jeg synes, det indimellem har været en hård debat, en sej debat, men jeg mener altså de ting, jeg siger, og jeg synes egentlig ikke, det er så galt, og jeg synes, det er uanstændigt, en gang imellem at blive lagt ord i munden, som man ikke har udtalt.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning. Jeg har på fornemmelsen, at vi nærmer os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nogle gange kan det jo under en folketingsdebat være vanskeligt at tro sine egne ører. Jeg troede,